

**ODLUKA
VISOKOG PREDSTAVNIKA**

Br. 24/09

Koristeći se ovlastima koje su visokom predstavniku dane u članku V Aneksa 10. (Sporazum o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja gore navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem visoki predstavnik “pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u svezi s provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonnu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji u svezi s tumačenjem Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme sukladno gore navedenom “donošenjem obvezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno”, o određenim pitanjima, uključujući i prema točki (c) stavka XI .2 “mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta”;

Pozivajući se dalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživu ekonomiju koja je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjave predsjednika Vijeća sigurnosti (S/PRST/2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju (“MKSJ”) na temelju koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), između ostalog, ustupanjem predmeta nadležnim domaćim sudovima, prema potrebi, uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na koji način ne ometa obveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u vezi s podizanjem optužnica i krivičnim gonjenjem;

Konstatirajući nadalje da je u svom communiquéu donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. rujna 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za provedbu mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se, između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u communiquéu donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira održanog 15. ožujka 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima Bosne i Hercegovine da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal učinkovito procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Prisjećajući se da se u svojoj Deklaraciji donesenoj nakon sastanka održanog u Sarajevu 18. i 19. lipnja 2007. godine, Upravni odbor Vijeća za provedbu mira složio da postoji potreba za jačanjem kapaciteta bh. organa za provođenje istraga protiv osumnjičenih za ratne zločine i njihovo krivično gonjenje;

Cijeneći napredak postignut u procesuiranju predmeta ratnih zločina;

Podsjećajući se, u tom pogledu, Državne strategije za rad na predmetima ratnih zločina koju je nedavno

usvojilo Vijeće ministara;

Imajući u vidu pismo od 19. prosinca 2008. godine, koje je potpisala predsjednica Suda Bosne i Hercegovine, te pismo od 10. veljače 2009. godine, koje je potpisao glavni tužitelj MKSJ-a, kojima se izražava bojazan da je maksimalno trajanje pritvora do donošenja drugostupanjskih presuda nedovoljno da spriječi da osobe osuđene za najgnusnije zločine budu puštene, što dovodi do opasnosti od zastrašivanja svjedoka ili bjekstva;

Uz žaljenje što, međutim, organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu blagovremeno posvetili pozornost promjenama u zakonodavstvu neophodnim kako bi se olakšalo konačno gonjenje i suđenje u predmeta ustupljenih iz MKSJ;

S obzirom na formulaciju predloženih izmjena i dopuna članka 138., stavka (3) Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine koje je usvojilo Vijeće ministara 12. veljače 2009. godine;

Svjestan hitnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine

(Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08 i 12/09)

Zakon koji slijedi kao sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je predviđeno u članku 3. tog zakona, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka se objavljuje na službenoj internet stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah.

Ova odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Sarajevo, 20. veljače 2009. godine

Miroslav Lajčak
Visoki predstavnik

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1. (Izmjena članka 138.)

U Zakonu o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, broj 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08 i 12/09), u članku 138. (*Određivanje pritvora nakon izricanja presude*), stavak (3) mijenja se i glasi:

»(3) Poslije izricanja prvostupanjske presude, pritvor može trajati najdulje još devet mjeseci. Izuzetno, u složenim predmetima i iz važnih razloga žalbeno vijeće pritvor može produjiti za još najdulje šest mjeseci.

Ako za to vrijeme ne bude izrečena drugostupanjska presuda kojom se prvostupanjska presuda preinačuje ili potvrđuje, pritvor će se ukinuti i optuženik pustiti na slobodu. Ako u propisanim rokovima bude izrečena drugostupanjska odluka kojom se prvostupanjska odluka ukida, pritvor može trajati najdulje još jednu godinu od izricanja drugostupanjske.«

Članak 2.
(Primjena ovog zakona)

Ovaj se zakon primjenjuje u svim slučajevima u kojima pravomoćna presuda nije donesena prije stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 3.
(Stupanje na snagu ovog zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu po objavi u »Službenom glasniku Bosne i Hercegovine«.